

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

6. Principes Confoederati dehortantur Batavos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1658.
pro ad-
missione
ad fœ-
dus.

quod *Aitzema* amiciorum manu certior factus esset, prærequisitum à tribus Civitatibus consensum aut nunquam aut difficulter secuturum, urgenter instant, ut Monasterium citra aliã conditionem Hanseatico fœderi uniatur. Consensum enim reliquarum Civitatum satis testari litteras sub Martium mensem Anno proximè lapsò ab iisdem exaratas, Inò & ipsam olim *Lubecam* sine hujusmodi cautelã, integro post alias anno, admissam fuisse. Periculosam esse moram, futurum enim, ut occasione belli, quod in Septentrione geritur, Episcopus cum sociis Moguntino, Trevirensi, & Colonienfi Octoviris ac Neoburgico Duce, pariter armatis, ad acceptandum militem præsidarium, Civitatem cogat; quod honestius nequeat recusari, quam hujus fœderis prætextu. Et constare Ordinibus Provinciarum, haud laborare Monasterienses de fœdere cum aliis Civitatibus, sed cum præpotente hac Rep. à quã solã defendi possint ac conservari.

6.
Principes con-
fœderati
dehortantur
Bata-
vos.

Christophorus Bernardus de iis, quæ Hagæ-Comitis agebantur, quotidie informatior monet, rogátque Confœderatos Electores ac Principes, ut cum ipse se paratas dare velit, illi conjunctim Provinciarum Ordines propositum fœdus dehortentur, simulq; ne Monasteriensium preces audiant,

audiant, sed quâ decet æquitate ad legitimum Principem & superiorem suum subiectos remittant. Nec ij diu cunctati in hunc ferè modum scribunt. *Haud latere Prapotentis Ordines controversiam, quæ Principem inter & Civitatem Monasteriensem hodieum litigiosa sit, ex eo potissimum enatam, quod Erasul pro suâ Principis potestate (hanc enim moribus Germanorum, lege pacis, & novissimâ Ratisbonensi constitutione Principibus Imperij, iure status, competere) spectato præsentium temporum statu & ex flammâ belli vicinâ, ipsi patria Monasteriensi affini periculo, opportunum conservandis terris, subditisq; suis secum fœdus iniverit, & coacto eum in finem necessario milite, inter alia etiam loca Monasterium suum præsidio firmare intenderit; contra Civitas admittere recusârit, simulq; ab eo se eximere, jus fœderis Principi suo disputare, cognitionem periculi, & necessitatem alenda militiæ, externâq; auxilia implorandi, & sibi & Ordinibus Diœcesanis adscribere præsumpserit. Et quanquam occasione negati iuris præsidij ea mala emergerint, quæ non modicam secum perniciem traxere; quod tamen postmodum, illa inter partes sopita, & nominatim controversiam super iure præ-*

Cc

sidij,

1658.

394 CHRISTOPH. BERNARD.

fidij, Caesaris determinationi subjectam esse constet, sub hac nihilominus cautela, ut interim admissi in Civitatem praesidiarij, donec securitas & quies major elucesceret, congruis mediis alerentur. Hinc confisos se, nihil a Civitate innovatum iri, sed iudicis motum obedienter expectatum fuisse, praesertim cum diversa etiam ad eum finem monitoria emanarint. Nunc vero aliunde certiores fieri, ac si Monasterienses cum nonnullis e Nobilitate conspirassent, Praesidiarios Principis loco pellere, annonam militi subtrahere, & quasi nulla premeret necessitas aut periculum, ipsum arctare Principem ad militem exauthorandum, & una renunciandum inito, firmatq; secum foederi defensivo: Utq; hac feliciter exequi liceret, haud obscure gloriari, implorata Reip. auxilia, ad normam societatis cum Hanseaticis Civitatibus annu nuper quadragesimo quinto pacta (cui tamen haecenus fidem habere nolint) iam tum prompta, paratq; esse. Cum vero ausa huiusmodi in subditis summe periculosa sint, omniq; iustitia & aequitati e diametro adversentur, sintq; fomenta seditionum & excidij terrarum, tanto etiam minus toleranda, quanto certius sit Municipalem hanc Civita-

tem,

tem, subditosq; mediatos isthac viâ contra iurjurandi Religionem temere duntaxat conari, juribus exuere legitimis Principem & superiorem suum, se verò subtrahere debita subiectioni. Neminem sane Principem Imperii ob periculum sequela passurum unquam, ut in ditionibus Imperio subjectis contra sacras ita, profanasque leges impune excedatur, sed communem ab omnibus rationem exigere, ut iura Principum illaesa seruent, imo forti manu tueantur. Eam se de prudentiâ & equitate Confederatorum Ordinum spem firmasse, ut in hac presertim regiminis causâ, non solum inordinatas extraneorum subditorum preces in limine rejiciant, sed potius obstreperam Civitatem ad debitum Principi suo obsequium ocius relègent; nec magis rebus Imperii & imprimis presenti controversiâ, que inter Principem Germania, ejusque subditos litigiosa coram Casareo Tribunali agitetur, sese implicent, quam cupians ipsi, persimili in casu aut rebus, causisque subditorum Reip. Imperii Proceres sibi quidquam arrogare. Litteras hasce Idibus Martij exaratas una consignaverant.

Joannes Philippus Moguntinus.

Maximilianus Henricus Colonienfis.

1658.

Carolus Cassarus Trevirensis, Electores ac Philippus Wilhelmus Neoburgus Dux.

7. Alteras superaddit Christophorus Bernardus hujus argumenti. Scire se, miscit Christianos iterum à Municipali suâ Civitate Hagam-Comitis Nicolaum Drachterum & Gualterum Clutium, acturos isthic, ut capti anno abhinc tractatus nunc constant, & Monasterium Hanseaticæ societati tandem adscribatur. At vero Ordinibus Provinciarum notum esse, quando indubis, ligatisq; sacramentis subditi à superioribus suis desicere, externisq; se fœderibus & amicitiiis incedere meditantur, quid eo passu totius Imperantium catui ipsa gentium iura, moresq; tribuant, & hodieum etiam observent. Certè Electores ac Principes Romani Imperij, speciali legum suarum nexu obligatos, conatibus tam periculosis forti, unitaq; manu contrariare. Nec enim id aliud esse, aut censeri posse, quam publicam defectionem à Superiore legitimo, ejusq; contemptum & unâ assernationem patriarum legum ac statutorum. Apud omnes ubiq; terrarum nationes usitatum esse, ut leviculis hujusmodi ac temerario huic hominum generi ne porta quidem pateat, imò nec à longè audiri mereantur.

Nath